

LA/Antti Suominen/KH

17.5.1976

Kalevankatu 6 00100 HELSINKI 10

Puhelin 642 511

...
Työeläkelaitoksille

Tasavallan Presidentin esittelyssä 14.5.1976 on vahvistettu eräät työeläkelakien muutokset, jotka koskevat säätiöiden perustamista määrävän työntekijärajan korottamista sekä vakuuttamisvelvollisuuden ja vakuutusmaksun laiminlyöntiseuraamusten muuttamista. Esitys on hyväksytty hallituksen esittämässä muodossa (Yleiskirje 24/75) eräin voimaantulosäännöksiin tehdyin muutoksin.

Muutokset tulevat voimaan heinäkuun 1 päivästä 1976 lukien. Tarkemmat ohjeet muutoksista toimitetaan eläkelaitoksille lähiaikoina.

ELÄKETURVAKESKUS

LIITTEITÄ

Laki

työntekijäin eläkelain muuttamisesta.

Annettu Helsingissä 14 päivänä toukokuuta 1976.

Eduskunnan päätöksen mukaisesti muutetaan 8 päivänä heinäkuuta 1961 annetun työntekijäin eläkelain 3 §:n 1 momentti, 17 §:n 1 momentti ja 19 §:n 1 momentti,

sellaisina kuin niistä ovat 3 §:n 1 momentti ja 19 §:n 1 momentti 30 päivänä joulukuuta 1965 annetussa laissa (707/65) sekä 17 §:n 1 momentti 20 päivänä joulukuuta 1968 annetussa laissa (690/68), näin kuuluviksi:

3 §.

Eläketurvan järjestämistä varten tulee työnantajalla olla eläkevakuutus kotimaisessa vakuutusyhtiössä tai avustuskassalain (471/42) mukaisessa määrätyn työnantajan tai määrättyyn työnantajaryhmään kuuluvien yritysten palveluksessa olevia työntekijöitä varten perustettavassa eläkekassassa taikka eläkesäätiölain (469/55) mukaisessa eläkesäätiössä. Jos säätiön toimintapiiriin tulisi pysyvästi kuulumaan vähemmän kuin 300 työntekijää, eläkkeet on kuitenkin turvattava vakuuttamalla. Vakuutusyhtiö ei saa kieltäytyä antamasta tai pitämästä voimassa yhtiöltä haettua eläkevakuutusta siltä osin kuin se ei ylitä tämän lain mukaisia vähimmäisehtoja täyttävää eläketurvaa. Keskinäinen vakuutusyhtiö voi kuitenkin kieltäytyä antamasta vakuutusta, jos vakuutuksen hakijaa ei yhtiöjärjestyksen mukaan voida hyväksyä yhtiön osakkaaksi.

17 §.

Työnantaja on velvollinen antamaan eläkelaitokselle, eläketurvakeskukselle ja tämän lain mukaiselle valitusviranomaiselle kaikki ne tiedot, jotka ovat tarpeen tämän lain täytäntöönpanoa varten. Sanotuilla laitoksilla on oikeus tarkastaa työnantajan kirjoista tietojen oikeellisuus. Siltä osin kuin työnantaja jättää sanotut tiedot toimittamatta tai toimittaa ne myöhemmin kuin asetuksessa tarkemmin säädetään, työnantajalle määrätään arvion perusteella enin-

rään kaksinkertaiseksi korotettu vakuutusmaksu, jollei ole erityistä syytä luopua korotuksen määräämisestä. Eläketurvakeskus antaa tarvittaessa tarkemmat ohjeet korotuksen määräämisestä ja siitä luopumisesta. Mitä edellä on säädetty työnantajasta, koskee soveltuvin osin myös valtakunnallisista työttömyyskassoista annetussa laissa tarkoitettua työttömyyskassaa.

19 §.

Eläkelaitoksen tai eläketurvakeskuksen tämän lain perusteella määräämä maksu sekä sille suorituksen viivästymisen ajalta enintään sosiaali- ja terveystieteiden ministeriön määräämän korkoprosentin mukaan laskettu vuotuinen korko saadaan ulosottaa ilman tuomiota tai päätöstä niin kuin verot ja maksut. Ministeriön määräämä korkoprosentti saa olla enintään kuusi prosenttiyksikköä suurempi kuin Suomen Pankin kulloinkin rahalaitosten keskuspankki luotosta veloittaman peruskoron korkoprosentti. Peruskoron muutos otetaan kuitenkin huomioon vasta sitä seuraavan kalenterivuoden alusta.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä heinäkuuta 1976.

Tämän lain 3 §:n 1 momenttia ei kuitenkaan sovelleta eläkesäätiöihin, joiden työntekijäin eläkelain mukainen toiminta on alkanut ennen tämän lain voimaantuloa.

Helsingissä 14 päivänä toukokuuta 1976.

Tasavallan Presidentti

Sosiaali- ja terveystieteiden ministeri

Laki

lyhytaikaisissa työsuhteissa olevien työntekijäin eläkelain 10 §:n muuttamisesta.

Annettu Helsingissä 14 päivänä toukokuuta 1976.

Eduskunnan päätöksen mukaisesti muutetaan 9 päivänä helmikuuta 1962 annetun lyhytaikaisissa työsuhteissa olevien työntekijäin eläkelain 10 §:n 4 momentti, sellaisena kuin se on 14 päivänä huhtikuuta 1972 annetussa laissa (275/72), näin kuuluvaksi:

10 §.

Jos työnantaja on laiminlyönyt suorittaa tämän lain mukaisen vakuutusmaksun eikä kehoituksen saatuaan työeläkekassan määräämässä kohtuullisessa ajassa korjaa laiminlyöntiään, työeläkekassa voi hankkimansa selvityksen tai sen puuttuessa arvion perusteella määrätä työnantajalle enintään kaksinkertaiseksi korotetun vakuutusmaksun. Vakuutusmaksua ei kuitenkaan saa määrätä muulta ajalta kuin kulumassa olevalta ja viideltä sitä edeltäneeltä kalenterivuodelta. Työeläkekassan määräämä vakuutusmaksu sekä sille suorituksen viivästymisen ajalta enintään sosiaali- ja terveystieteiden mää-

räämän korkoprosentin mukaan laskettu vuotuinen korko saadaan ulosottaa ilman tuomiota tai päätöstä niin kuin verot ja maksut. Ministeriön määräämä korkoprosentti saa olla enintään kuusi prosenttiyksikköä suurempi kuin Suomen Pankin kulloinkin rahalaitosten keskuspankkiluotosta veloittaman peruskoron korkoprosentti. Peruskoron muutos otetaan kuitenkin huomioon vasta sitä seuraavan kalenterivuoden alusta.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä heinäkuuta 1976.

Helsingissä 14 päivänä toukokuuta 1976.

Tasavallan Presidentti

Sosiaali- ja terveystieteiden ministeri

Laki

maatalousyrittäjien eläkelain 12 §:n muuttamisesta.

Annettu Helsingissä 14 päivänä toukokuuta 1976.

Eduskunnan päätöksen mukaisesti muutetaan 14 päivänä heinäkuuta 1969 annetun maatalousyrittäjien eläkelain (467/69) 12 §:n 2, 3 ja 4 momentti näin kuuluviksi:

12 §.

Jos maatalousyrittäjä on laiminlyönyt vakuutusmaksun suorittamisen, on eläkelaitoksella oikeus periä sille suorituksen viivästymisen ajalta enintään sosiaali- ja terveysministeriön määräämän korkoprosentin mukaan laskettu vuotuinen korko. Ministeriön määräämä korkoprosentti saa olla enintään kuusi prosenttiyksikköä suurempi kuin Suomen Pankin kulloinkin rahalaitosten keskuspankkiluotosta veloittaman peruskoron korkoprosentti. Peruskoron muutos otetaan kuitenkin huomioon vasta sitä seuraavan kalenterivuoden alusta.

Edellä 1 momentissa tarkoitetun laiminlyönnin sattuessa ei työtuloa saa vahvistaa pitemmältä ajalta takautuvasti kuin kulumassa olevalta ja viideltä sitä välittömästi edeltäneeltä kalenterivuodelta. Jos vakuuttamisvelvollisuus

on laiminlyöty sanottua aikaisemmalta ajalta, oikeus tämän lain mukaiseen eläkkeeseen on tältä osin menetetty.

Vakuutusmaksu on perittävä maksuvelvolliselta viiden vuoden kuluessa sitä seuranneen kalenterivuoden alusta, jona se on maksuunpantu, uhalla että oikeus maksun saamiseen on menetetty. Eläkkeestä voidaan vähentää sen mukaan kuin asetuksella tarkemmin säädetään eläkkeensaajan maksamatta jääneet vakuutusmaksut.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä heinäkuuta 1976.

Tätä lakia sovelletaan myös määrättäessä eläkettä ajalta ennen tämän lain voimaantuloa. Niin ikään sovelletaan 12 §:n 3 ja 4 momenttia erääntyneeseen tämän lain voimaan tullessa vielä perimiskelpoiseen vakuutusmaksuun.

Helsingissä 14 päivänä toukokuuta 1976.

Tasavallan Presidentti

Sosiaali- ja terveysministeri

Laki

yrittäjien eläkelain 12 §:n muuttamisesta.

Annettu Helsingissä 14 päivänä toukokuuta 1976.

Eduskunnan päätöksen mukaisesti muutetaan 14 päivänä heinäkuuta 1969 annetun yrittäjien eläkelain (468/69) 12 §:n 3, 4 ja 5 momentti näin kuuluviksi:

12 §.

Jos yrittäjä on laiminlyönyt vakuutusmaksun suorittamisen, on eläkelaitoksella oikeus periä sille suorituksen viivästymisen ajalta enintään sosiaali- ja terveysministeriön määräämän korkoprosentin mukaan laskettu vuotuinen korko. Ministeriön määräämä korkoprosentti saa olla enintään kuusi prosenttiyksikköä suurempi kuin Suomen Pankin kulloinkin rahalaitosten keskuspankkiluotosta veloittaman peruskoron korkoprosentti. Peruskoron muutos otetaan kuitenkin huomioon vasta sitä seuraavan kalenterivuoden alusta.

Edellä 1 momentissa tarkoitettun laiminlyönnin sattuessa ei työtuloa saa vahvistaa pitemmältä ajalta takautuvasti kuin kulumassa olevalta ja viideltä sitä välittömästi edeltäneeltä kalenterivuodelta. Jos vakuuttamisvelvolli-

suus on laiminlyöty sanottua aikaisemmalta ajalta, oikeus tämän lain mukaiseen eläkkeeseen on tältä osin menetetty.

Vakuutusmaksu on perittävä maksuvelvolliselta viiden vuoden kuluessa sitä seuranneen kalenterivuoden alusta, jona se on maksuunpantu, uhalla että oikeus maksun saamiseen on menetetty. Eläkkeestä voidaan vähentää sen mukaan kuin asetuksella tarkemmin säädetään eläkkeensaajan maksamatta jääneet vakuutusmaksut.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä heinäkuuta 1976.

Tätä lakia sovelletaan myös määrättäessä eläkettä ajalta ennen tämän lain voimaantuloa. Niin ikään sovelletaan 12 §:n 4 ja 5 momenttia erääntyneeseen tämän lain voimaan tullessa vielä perimiskelpoiseen vakuutusmaksuun.

Helsingissä 14 päivänä toukokuuta 1976.

Tasavallan Presidentti

Sosiaali- ja terveysministeri